Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

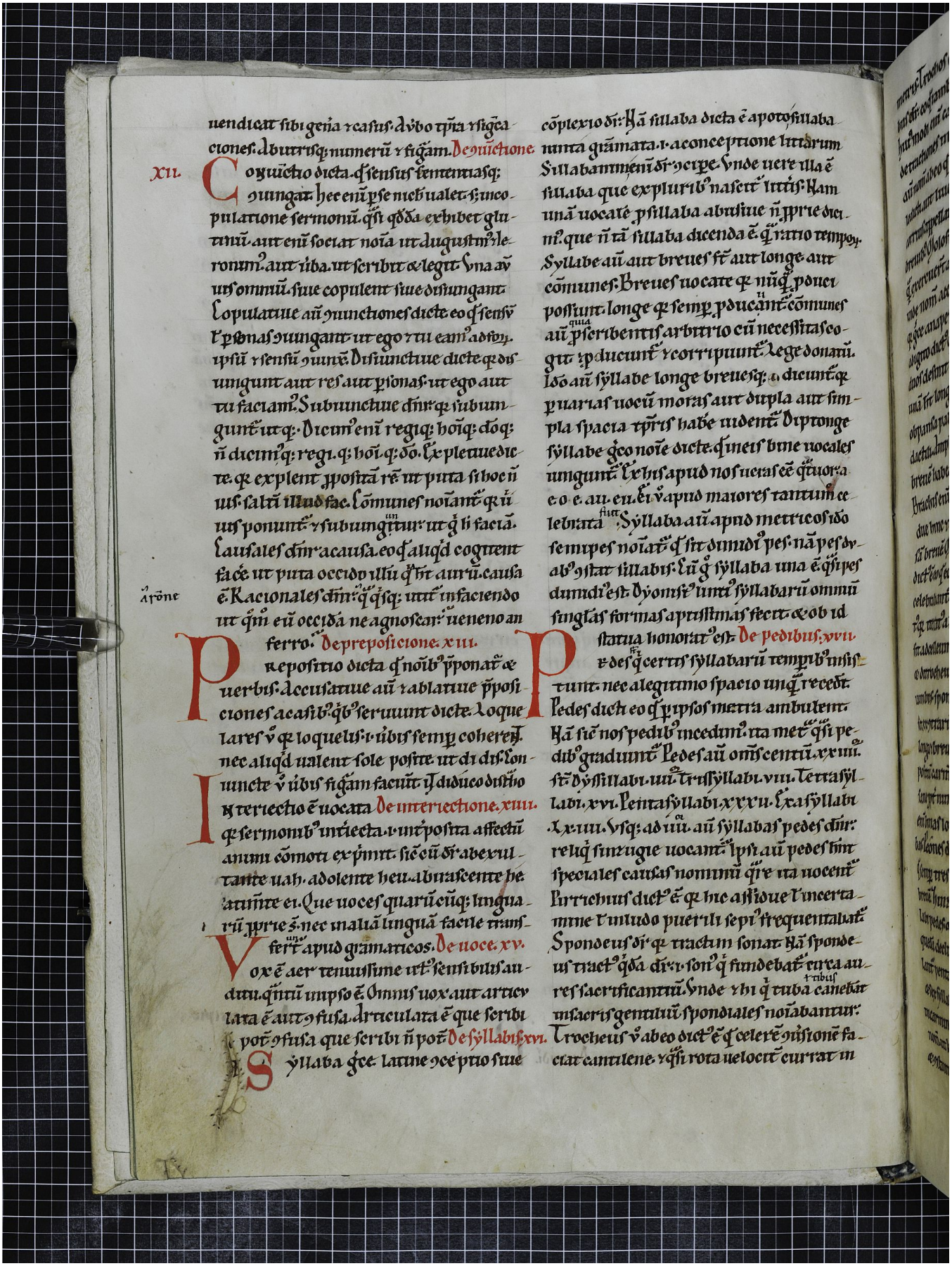

uendicat sibi gena casus. dubo tpta rsigcaciones. dburrusq; numerũ rsigam. De coniunctione.

XII. Coniunctio dicta. q̃ sensus sententiasq; coniungat. hec enim pse nichil valet s; uncopulatione sermonũ. q̃si qdã exhibet glutinũ. aut enim social noia ut augustinus leronimus. aut ůba. ut scribit & legit. Una aut uis omnium. siue copulent siue disiungant. Copulatiue aũ coniunctiones dicte eo q̃ sensus pnas iungant ut ego tu eam adiuncti sũ sensũ iunge. Disiunctiue dicte q̃ disiungunt aut res aut pnas. ut ego aut tu faciam. Subiunctiue dicũt q̃ subiungunt ut q. Dicum enim regiq; hoiq; doq; ñ dicimus q; regi. q; hoi. q; do. Expletiue dicte. q̃ explent ppositã rẽ ut puta si hoc ñ uis. saltũ illud fac. Comunes noiant q̃ ũ uis ponunt. & subiungitur ut q̃ li faciã. Causales dicũt a causa. eo q̃ aliqd cogunt facere ut puta occido illũ q̃ hic aut ũ causa ẽ. Racionales dicũt q̃ q̃sq: uult in faciendo ut q̃m eũ occidã ne agnoscat. ueneno an ferro. De preposicione. xiii.

Preposicio dicta q̃ noib ponat & uerbis. Accusatiue aũ & ablatiue ppositiones a casib qb seruiunt dicte. Loquelares q̃ loquelis. & ůbis semp cohereãt. nec aliqd ualent sole posite ut di dis. Coniuncte ů ůbis figam faciũt. Ꝗ duco dubio. Interiectio ẽ uocata De interiectione. xiiii.

q̃ sermonib interiecta. & mtpositã affectũ animi cõmoti exprimit. sic cũ dicit abe. ultante uah. adolente heu. abnascente heu. ãtuitte ei. Que uoces quarũ cũq; linguarũ ppria s. nec mala linguã facile transferũt apud gramaticos. De uoce. xv.

Vox ẽ aer tenuissime ictus sensibus auditu. q̃ntũ in pso ẽ. Omnis uox aut articulata ẽ aut confusa. Articulata ẽ que scribi potest. confusa que scribi ñ potest. De syllabis. xvi.

Syllaba gce latine gce prio siue cõplexio dicit. Hã syllaba dicta ẽ a potestate. nunta giãmata. & a conceptione litterarum. Syllaba mmẽ dicit. ycipe. Vnde uere ulla ẽ syllaba que ex pluribus nascẽt litteris. Nam unã uocare psillaba abusiue ñ ppriẽ dicimus. que ñ tã syllaba dicenda ẽ. q̃ ratio temporis. Syllabe aũ aut breues sũt aut longe. aut cõmunes. Breues uocate q̃ nũq̃ poluerint posiunt. longe q̃ semp producãt. cõmunes aũ quia pscribentis arbitrio cũ necessitas cogit. ꝗ producunt & corripiunt. Lege donatũ. Idõ aũ syllabe longe breues q̃. dicunt q̃ puarias uocũ moras aut dupla aut simpla spacia tpis habẽ uidentur. Diptonge syllabe gco noie dicte. q̃ ineis binę uocales iungunt. Ex his apud nos uetas eẽ q̃tuor. a e o e. au. eu. ei. ů. apud maiores tantum celebrata fuit. Syllaba aũ apud metricos idõ semipes noiat q̃ sit dimidi pes. nã pes dicitur ab ipsi stat illabis. Cũ q̃ syllaba una ẽ q̃si pes dimidi est. Dyomisi uniti syllabarũ omnũ singlas formas aptissimas fecit. & ob id statua honorat est. De pedibus. xvii.

Pedes q̃ certis syllabarũ temporib insistunt. nec alegitimo spacio unq̃ recedũt. Pedes dicti eo q̃ ipsos metra ambulent. Hã sic nos pedib incedimus. ita met q̃si pedib graduimur. Pedes aũ omis centũ. xxiiii. sũt. Dyssillabi. iii. Trissyllabi. viii. Tetrasyllabi. xvi. Pentasyllabi. xxxii. Exasyllabi. lxiiii. Vsq: ad viii. aũ syllabas pedes dicũt. reliq̃ sint ingie uocant. Ipsi aũ pedes binę specialis causas nominũ q̃ ex ea nocent. Pirrichius dicit ẽ. q̃ hic assidue incertamine & in ludo puerili sepi frequentatur. Spondeus dicit q̃ tractum sonat. Hã spondeus tract q̃da dicit. & son q̃ fundebat circa aures sacrificantiũ. Vnde ubi q̃ tuba tubis canebat in sacrificiis gentiũ spondiales noiabantur. Trocheus ů abeo dicit ẽ q̃ celere ꝗstione facit cantilene. & q̃si rota uelocit̃ currat in